

ע"פ 48922/06/19 - טאו טכנולוגיות ואחזקות בע"מ, אסף אלה נגד ליאה רבין

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 48922-06-19

ניתן ביום 25 אוגוסט 2019

המערערים

1. טאו טכנולוגיות ואחזקות בע"מ
2. אסף אלה

המשיבה

-
ליאה רבין

בשם המערערים - עו"ד אהרון ריבלין, עו"ד רועי קרמר, עו"ד אסף ריבלין

בשם המשיבה - עו"ד עידו רזגור, עו"ד ליאור בונר

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת שגית דרוקר; סע"ש 49184-06-17) (להלן: **החלטת בית הדין האזורי**) שלא לפסול עצמו מלדון בתיק זה.

רקע וההחלטה מושא הערעור

2. המערערים הגישו לבית הדין האזורי בקשה לפסלות, זאת במהלך דיון שהתקיים בתביעת המערערים לפני מותב בית הדין האזורי ביום 13.6.2019. הנימוקים לבקשת המערערים היו, בעיקרם, שניים:

א. מן הרגע הראשון של ההליך "ננעלה" דעתו של מותב בית הדין האזורי על תפיסה מסוימת לפיה תביעת המערערים (התובעים שם - ו.ו.ל) מבוססת על ניתוח משפטי שגוי. פסילת המותב אף מוצדקת מכיוון

שמדובר בשלב מוקדם יחסית של ההליך, עוד לפני שהוגשו הסיכומים, ומשלא נראה שבית הדין האזורי פתוח לשנות דעתו ולשמוע דעות נוספות או טיעונים אחרים ביחס לתביעת המערערים;

ב. אמירות שנאמרו על ידי בית הדין האזורי מספר פעמים במהלך דיונים שהתקיימו בתיק. אמירות אלו נאמרו הן לב"כ המערערים והן למערערים עצמם ישירות, על כך שב"כ המערערים "מטעה ומשלה" אותם בנוגע לסיכויי תביעתם.

ג. בנסיבות אלו, טוענים המערערים, לא ניתן לנהל הליך הוגן, משמותב בית הדין האזורי נעול בדעה הקדומה שיש לו על תביעתם, עד כדי שאין טעם בהמשך ההליך והגשת הסיכומים.

3. בתום הדיון האמור ניתנה החלטת בית הדין האזורי בבקשת הפסלות. בית הדין האזורי דחה את הבקשה, וקבע כי אין מקום לפסילת המותב שכן **"זהו תפקידו ואף מחובתו של בית הדין לשקף לכל אורך ההליך את דעתו הלכאורית לאור הלכות פסוקות, כפי שעשה בית הדין לאורכו של כל ההליך מתחילתו ועד סופו, ואף לאחר שנשמעו עדויות הצדדים"**. בנוסף ציין בית הדין האזורי בהחלטתו בבקשת הפסלות שדעתו לא ננעלה וכי **"ככל שיפנה בא כוח התובעים להלכות פסוקות שונות, אולי ישתכנע בית הדין. יתכן וישתכנע בית הדין שיש מקום לפסוק לכאורה בשונה מהצעת הפשרה שהוצעה במסגרת הדיון"**.

4. לא למותר לציין כי הדיון האמור מיום 13.6.2019 תועד בדרך של הקלטה, כאשר פרוטוקול הדיון המתמולל נסרק לתיק בית הדין האזורי בהמשך.

5. ביום 23.6.2019 ובטרם נסרק תמלול הדיון, הוגש הערעור שלפניי. ביום 25.6.2019 ניתנה החלטתי לפיה בהיעדר פרוטוקול הדיון לא ניתן להידרש לבקשת הפסלות. לפיכך הוריתי למערערים להגיש הודעת עדכון מתאימה עת יקבלו לידיהם את הפרוטוקול.

6. ביום 7.8.2019 נסרק פרוטוקול הדיון המתמולל לתיק בית הדין האזורי במערכת "נט המשפט", וביום 22.8.2019 הגישו המערערים את הודעת העדכון כפי שהוריתי.

7. למען שלמות התמונה יצוין כי בשלב מוקדם יותר של ההליך, במהלך דיון שהתקיים ביום 16.10.2018, נדחתה בקשת פסלות נוספת של המערערים, שהייתה מבוססת על טעמים דומים לבקשת הפסלות שבענייננו. יוער כי על ההחלטה הדוחה בקשה זו לא הוגש ערעור.

הטענות בערעור

8. בערעור שלפניי טוענת המערערת, בתמצית, כדלקמן:

א. מיומו הראשון של ההליך הביע בית הדין האזורי דעתו לפיה סכום הפיצויים הנפסק בתביעות מסוג תביעת המערערים כאן - הוא ממילא נמוך מאוד;

ב. בסוף הדיון שהתקיים ביום 13.6.2019, ולמרות השלב המוקדם בו מצוי ההליך, הביע בית הדין האזורי דעתו בנחרצות על תביעת המערערים וסיכוייה;

ג. בתום הדיון ציין בית הדין האזורי שבא כוח המערערים, עו"ד אהרון ריבלין, "משלה ומטעה" את מרשיו.

בית הדין האזורי אף פנה ישירות למערערים עצמם ואמר את דברים אלו על בא כוחם;

9. לאור האמור התרשמו המערערים ובא כוחם שדעתו של בית הדין האזורי ננעלה ולפיכך לא יוכל לדון בהליך באופן אובייקטיבי, גם אם לא באופן מודע. משאלו הם פני הדברים, התבקש בית דין זה על ידי המערערים להורות על פסילת המותב והעברת התיק לשמיעה בפני מותב אחר בבית הדין האזורי.

דין והכרעה

10. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערערים בבית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, גם מבלי שתוגש תגובת המשיבה. על טעמי לכך אעמוד להלן.

11. הלכה היא כי **"מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** (ראו: עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי-כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל: עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (21.2.2011); ; להלן: עניין חן). זאת ועוד: חזקה היא **"כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים"** (ראו, למשל: עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי (26.1.2012), והאסמכתאות שם).

12. בנוסף, חזקה היא כי השופט היושב בדין מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי ינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו: עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי (26.1.2012), והאסמכתאות שם; עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד (10.11.2011), והאסמכתאות שם).

13. בנסיבות המקרה הנדון, איני סבורה שעלה בידי המערערים להציג ראיה לנסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך מצד בית הדין האזורי. אפרט ואבאר בקצרה.

14. ראשית, כאמור לעיל, טענת הפסלות נבחנת באופן אובייקטיבי, כאשר תחושתם הסובייקטיבית של בעלי הדין אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה (ראו: עניין חן). שנית, בדרך כלל, אין לראות בהתבטאות בית הדין בנסיבות דוגמת אלו שבמקרה דנן משום חריצת דעה שאינה ניתנת לשינוי ולשכנוע, ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. מכל מקום, בוודאי שאין בהתבטאויות המיוחסות לבית הדין האזורי כדי לבסס עילת פסלות. שלישית, בהחלטת בית הדין האזורי נדחו מפורשות טענות המערערת על כך שדעתו של בית הדין "ננעלה" באופן שלא יוכל לנהל את ההליך באופן אובייקטיבי וליתן החלטה עניינית בהליך הנדון. בית הדין אף ציין בהחלטתו שכל אמירותיו הן לכאורה בלבד וכי הדרך פתוחה בפני המערערים לשכנע את בית הדין האזורי בצדקת טענותיו. כאמור לעיל, לעמדת השופט הדין בהליך, לפיה לא התגבשה עילת פסילה כנגדו, יש משקל רב.

15. אף דעתי היא כי ההתבטאויות המיוחסות לכאורה לבית הדין אינן מתגבשות לכלל עילת פסלות, ואין מעידות על כך שננעלה דעתו באשר לתוצאות ההליך. בית הדין ניתח את הסוגיה המשפטית שבמחלוקת, והציע לצדדים

פשרה תוך שדן בסיכונים וסיכויים של כל אחד מהצדדים בתיק ותוך התייחסות להלכות פסוקות. אף אם בית הדין האזורי הביע דעתו לגבי סיכויי התביעה, היה זה על יסוד החומר שהונח לפניו אותה עת, וודאי שאין בדבריו כל קביעה משפטית סופית או לכאורית. גם אם בראיית המערערים נוצר חשש כי אמירות בית הדין האזורי מצביעות על כך שלמעשה כבר הכריע בסוגיה, אין מדובר אלא בחשש סובייקטיבי גרידא. בית הדין האזורי סייג את דבריו וציין מפורשות בהחלטתו בבקשת הפסלות דנן (וכן בהחלטתו האמורה מיום 16.10.2018) שדעתו אינה "נעולה" לצד זה או אחר, ואינוראה כל קשי להמשיך "ולדון בתיק בצורה מקצועית ללא משוא פנים, ואובייקטיבית". כאמור לעיל, חשש סובייקטיבי למשוא פנים אין בו כדי להקים עילת פסלות על יסוד אובייקטיבי.

16. עוד יצוין לא מצאתי מקום להידרש לטענותיו של בא כוח המערערים בדבר אמירות של בית הדין האזורי למערערים על כך שבא כוחם "משלה ומטעה אותם". אמירות אלו אינן מופיעות, מפי בית הדין האזורי, בפרוטוקול הדיון המתמלל, והן גם לא מצוינות בהחלטת בית הדין האזורי. מהודעת המערערים מיום 22.8.2019 עולה כי היו מודעים לכך, כשלטענתם העובדה שבית הדין האזורי לא התנער מאמירות אלו שיוחסו לו על ידי בא כוח המערערים במהלך הדיון - מלמדת על כך שאלו אכן נאמרו.

מכל מקום, אף מבלי להידרש לשאלה האם אמירות אלו, אם נאמרו, מבססות עילת פסלות, הרי שכל שהמערערים מבקשים לבסס את בקשת הפסלות גם על יסוד אמירות אלו, היה מצופה כי ידאגו שיופיעו בפרוטוקול הדיון כך שישקף את שנאמר בו להבנתם. עיון בתיק בית הדין האזורי מעלה כי פרוטוקול הדיון המתמלל הומצא למערערים ביום 7.8.2019, ומשלא הוגשה בקשה לתיקון הפרוטוקול במועד, חזקה כי פרוטוקול הדיון משקף נאמנה את שנאמר בו, ומה שלא נאמר בו, גם לשיטת המערערים.

17. נוכח האמור, לא מצאתי כי נסיבות העניין באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך. המערערת לא השכילה להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול תביעתה בבית הדין האזורי בתל אביב-יפו. התוצאה היא כי דינו של ערעור הפסלות להידחות.

18. סוף דבר - הערעור נדחה. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ד אב תשע"ט (25 אוגוסט 2019), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה